

РЕШЕНИЕ

№ 6752

гр. София, 26.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 05.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **11813** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156– 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е след и в изпълнение на Решение № 12529/20.11.2024 г., по адм.д. № 5601/2024 г. на Върховния административен съд /ВАС/, Осмо отделение, с което е отменено Решение № 9/02.01.2024 г., постановено по адм. дело № 6135/2022 г. по описа на Административен съд– София- град, в частта, с която е отхвърлена жалбата на „Автомагистрали“ ЕАД срещу РА № Р-29002921002574-091-001/ 11.02.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], потвърден с Решение № 726/13.05.2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], в частта на установените задължения по ЗДДС в общ размер на 54 265.07 лева, в резултат на отказан данъчен кредит за данъчни периоди м. 06, м. 08 и м. 09, по фактури, издадени от „Стиви 2020“ ЕООД, ведно със съответните лихви, както и в частта на присъдените разноски за сумата над 1550.27 лв. до пълния им размер от 3423.69 лева и е върнато делото на Административен съд София- град за ново разглеждане от друг състав.

Релевират се доводи, че ревизионният акт е неправилен и незаконосъобразен, постановен при съществено нарушение на административно- производствените правила и материалния закон, и абсолютно необоснован. Оспорват се мотивите в ревизионния акт относно непризнаване на данъчен кредит по фактури с издател „СТИВИ 2020“ ЕООД. Твърди се, че в противоречие с изводите в акта, ревизиращият

орган признава наличието на изпълнение СМР в сгради собственост на „Автомагистрала“ ЕАД по сключен Договор за извършени строително-монтажни работи от 02.04.2020 г. между „Автомагистрала“ ЕАД и „СТИВИ 2020“ ЕООД. Не е ясно как ревизиращият орган е направил обоснован извод, че фактурите, договорът, анексът и протоколите не изхождат от лице, представител на „СТИВИ 2020“ ЕООД, нито че дружеството не би могло да извърши доставките. Изтъква се, че дори да се приеме, че документите са подписани от различни лица, това не ги характеризира като недействителни и неистински документи, включително и когато подписите са на лица без представителна власт, позовавайки се на чл.301 ТЗ. Поддържа се, че услугата е реално извършена и осчетоводена от двете страни, което означава, че тези договори и прилежащите към тях документи са потвърдени от дружеството. Сочи се, че ревизираното лице няма задължение да знае с какъв персонал и техника разполага неговият доставчик. Според жалбоподателя към процесните фактури има приложени надлежни доказателства/сключени договори за изработка, приемо- предавателни протоколи, документи за извършени плащания/, които установяват прехвърляне на собствеността върху извършената услуга. Оспорва се извода на приходните органи за наличие на „абсолютна симулация на доставките“, приемайки че „СТИВИ 2020“ ЕООД не е реалният доставчик на спорните СМР. Цитира се практика на ВАС. Моли съда да отмени оспорвания акт. Претендират се разноски.

Жалбоподателят, в съдебно заседание чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен по съображения изложени при предходното разглеждане на делото.

Ответникът по жалбата– Директора на Дирекция „ОДОП”– [населено място], чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли жалбата в отменената от ВАС част, като недоказана и неоснователна. Придържа се към мотивите изложени в решението на директора на ДОДОП. Претендира разноски, съгласно списък.

СГП– редовно уведомена не изпраща представител и не излага становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано със ЗВР № Р-29002921002574-020-001/29.04.2021 г., издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № ГДО-62/20.05.2021 г., Заповед № ГДО-215/15.12.2017 г. и Заповед № ГДО-5718.05.2021 г. на директора на ТД на НАП– [населено място], за установяване на задължения на „Автомагистрала“ ЕАД за ДДС по ЗДДС за данъчни периоди м.01.06.2020 г.– 30.09.2020 г., като срока за завършване на ревизията е 3 месеца от датата на връчване на заповедта. Същата е връчена по реда на чл. 29, ал.4 от ДОПК на 10.05.2021 г. ЗВР е изменена със ЗИЗВР № Р- 29002921002574-020-002/10.08.2021г., като със Заповед № Р-29002921002574-ЗИД-001/07.10.2021г. на изп.директор на НАП, на основание чл.114, ал.4 от ДОПК е удължен срока за извършване на ревизията до 08.12.2021 г. Издадена и ЗИЗВР № Р- 29002921002574-020-003/07.10.2021г., с която срока за завършване на ревизията е определен до 08.12.2021 г..

За резултатите от ревизията е съставен в срок Ревизионен доклад / РД/ № Р-29002921002574-092-001/10.12.2021г., връчен електронно ведно с доказателствата на 15.12.2021г. Жалбоподателят подал възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, депозирано в ТД на НАП С. на 28.01.2022г.

Ревизията приключила с оспорвания в настоящото производство Ревизионен акт /РА/ № Р-29002921002574-091-001/ 11.02.2022 г., издаден в срока по чл.119, ал.3 ДОПК, от О. К. М.- орган, възложил ревизията и Ц. Г. Б.- ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 22.02.2022 г., с който в оспорваната в настоящото производство част /след постановеното решение на ВАС/ са установени задължения по ЗДДС в общ размер на 54 265.07 лева, в резултат на отказан данъчен кредит за данъчни периоди м. 06, м. 08 и м. 09, по фактури, издадени от „Стиви 2020“ ЕООД, ведно със съответните лихви.

В хода на ревизионното производство е установено, че дейността на „Автомагистрали“ ЕАД е изграждане и поддържане на автомагистралите в страната и експлоатация на пътните обекти, бази и съоръжения към тях, и отдаване под наем на недвижими имоти.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане, в хода на ревизията на дружеството са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения с №Р-29002921002574-040-001 от 25.05.2021 г.; №Р-29002921002574-040-002 от 20.09.2021 г.; №Р-29002921002574-040-003 от 26.10.2021 г. и №Р-29002921002574-040-004 от 02.12.2021 г., в отговор на които са представени документи, справки и писмени обяснения.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „Стиви 2020“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], обективизирана с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22220621079172-141-001 от 06.07.2021 г.

С Протокол №П-29002920167684-073-001 от 10.12.2021 г. са приобщени доказателства, събрани при извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства на „Автомагистрали“ ЕАД, приключила с Протокол № П-29002920167684-073-001 от 26.01.2021 г.

Всички предприети в хода на ревизията процесуални действия и събраните във връзка с тях доказателства са подробно описани в РД, неразделна част от РА.

От приходните органи е установено, че на основание чл.69, ал.1, т.1 и т.3 ЗДДС дружеството- жалбоподател е приспаднало данъчен кредит по 13 фактури, издадени от „Стиви 2020" ЕООД, през данъчни периоди м. 06.2020 г., м. 08.2020 г. и м. 09.2020 г., в размер на 54 265,07 лв.

Във връзка с тези доставки в хода на ревизионното производство от „Автомагистрали“ ЕАД е представен Договор за извършване на строително-монтажни работи от 02.04.2020 г., сключен между АВТОМАГИСТРАЛИ ЕАД- възложител и С. 2020 ЕООД- изпълнител, с който е възложено извършването на СМР на обект на възложителя- „Вътрешно преустройство на помещения и ремонтни дейности на етаж 7 в административна сграда на Централно управление, находяща се на [улица] в [населено място]. Общата стойност на договора е в размер на 127686.52 лв. без ДДС. В цената са включени и вложените материали, оборудване, разходи за труд, механизация, енергия, складиране, пренасяне на материали, строителни отпадъци и др. Предвидени са три авансови плащания по 30% /38 305.96 лв./ и окончателно плащане- 10%- остатъка до общата стойност в срок 10 календарни дни след окончателно приемане на възложената работа. Срокът за изпълнение на СМР и предаването на обекта не може да бъде по-дълъг от 60 календарни дни. Във връзка с договора са приложени още в хода на ревизионното производство: Количествено-стойността сметка на обекта, в която са описани демонтажни дейности, сухо строителство, хидроизолация, канализация, водопровод и почистване на строителна

площадка на обща стойност 127686.52 лв. и ДДС 25537.30 лв.; Фактура за СМР по договор от 02.04.2020 г. № 45/16.06.2020 г. на ст/ст 38305.96 лв. и ДДС - 7661.19 лв., с приложено платежно нареждане от 16.06.2020 г. за сумата 79303.02 лв. платена на С. 2020 ЕООД по ф-ри 43 и 45; Протокол 1/15.06.2020 г. за приемане на извършените дейности на обект с местонахождение [улица] в [населено място]; Фактура за СМР по договор от 02.04.2020 г. № 49/29.06.2020 г. на ст/ст 38305.96 лв. и ДДС - 7661.19 лв., с приложено платежно нареждане от 01.07.2020 г. за сумата 45967.15 лв. платена на С. 2020 ЕООД; 6. Протокол 2/29.06.2020 г. за приемане на извършените дейности на обект с местонахождение [улица] в [населено място]; Фактура за СМР по договор от 02.04.2020 г. № 62/10.08.2020 г. на ст/ст 38305.96 лв. и ДДС- 7661.19 лв., с приложено платежно нареждане от 12.08.2020 г. за сумата 67329.33 лв. платена на С. 2020 ЕООД по ф-ри 62, 63 и 64; Протокол 3/10.08.2020 г. за приемане на извършените дейности на обект с местонахождение [улица] в [населено място]; Застрахователна полица №1500-180-2020-00031/22.04.2020 г., издадена от АД „ОЗК Застраховане“ АД [населено място], с обект на застраховката Договор за извършване на строително-монтажни работи с предмет „Вътрешно преустройство на помещения и ремонтни дейности на етаж 7 в административна сграда на Централно управление, находяща се на [улица] в [населено място]; Анекс от 13.05.2020 г. към Договор от 02.04.2020 г. за Вътрешно преустройство на помещения и ремонтни дейности на етаж 7 в административна сграда на Централно управление, находяща се на [улица] в [населено място], с който се възлагат допълнителни видове СМР на този обект на стойност 9201.36 лв. без ДДС, като са в цената са включени разходи за труд, транспорт, техника, инструменти и е приложена количествено- стойностна сметка за следните дейности: монтаж на осветителни тела, интериорни лампи, вентилатори за баня, монтаж на разклонителни и разпределителни кутии, бойлери, кабели и др.; Фактура за СМР по анекс 1 към договор от 02.04.2020 г. № 63/11.08.2020 г. на ст/ст 9201.36 лв. и ДДС- 1840.27 лв., с приложено платежно нареждане от 12.08.2020 г. за сумата 67329.33 лв., платена на С. 2020 ЕООД по ф-ри 62, 63 и 64. и приложена ценова оферта за част Електро, като предложението е общо за всички дейности, а не конкретно за всяка дейност колко ще струва; Анекс от 29.05.2020 г. към Договор от 02.04.2020 г. за Вътрешно преустройство на помещения и ремонтни дейности на етаж 7 в административна сграда на Централно управление, находяща се на [улица] в [населено място], с който се възлагат допълнителни видове СМР на този обект на стойност 8600.46 лв. без ДДС, като в цената са включени разходи за труд, производство, доставка и монтаж на нова дограма, транспорт, техника, инструменти, с приложена към анекса количествено- стойностна сметка за следните дейности: демонтаж на врати, радиатори, мебели, подова настилка, полагане на контакт бетон за под, гипсови шпакловки, латекс, подови настилки, первази, лайсни, окачен таван, доставка и монтаж на четири врати, монтаж на осветителни тела, кабели и др.; Фактура за СМР по анекс 1 към договор от 02.04.2020 г. № 64/11.08.2020 г. на ст/ст 8600.46 лв. и ДДС- 1720.09 лв., с приложено платежно нареждане от 12.08.2020 г. за сумата 67329.33 лв. платена на С. 2020 ЕООД по ф-ри 62, 63 и 64. и приложен Протокол 1/11.08.2020 г. за приемане на извършените дейности на обект с местонахождение [улица] в [населено място]; Анекс от 11.06.2020 г. към Договор от 02.04.2020 г. за Вътрешно преустройство на помещения и ремонтни дейности на етаж 7 в административна сграда на Централно управление, находяща се на [улица] в [населено място], с който се възлагат допълнителни видове СМР на този обект на

стойност 7810.02 лв. без ДДС, с включени разходи за труд, демонтаж, доставка и монтаж на материали, транспорт, техника, инструменти, с приложена към анекса количествено-стойностна сметка за следните дейности: демонтаж и монтаж на стъклопакет, изграждане вентилация, щендерни стени и окачени тавани и др.; Фактура за СМР по анекс от 11.06.2020 г. № 69/24.08.2020 г. на стойност 7810,02 лв. и ДДС- 1562 лв., с приложено платежно нареждане от 25.08.2020 г. за сумата от 9372,02 лв. платена на С. 2020 ЕООД. Приложен е и Протокол 1/24.08.2020 г. за приемане на извършените дейности на обект с местонахождение [улица] в [населено място].

В самия РД е отразено, че получените фактури във връзка с ремонта на офиса в С. са осчетоводени по дебита на сч. с/ка 207-17 „Разходи по придобиване на ДМА“, от приложения план-график за изпълнение на СМР на 7-ми етаж на офис сградата в С. е видно, че ремонтът е започнал на 18.05.2020 г. и приключил на 31.08.2020 г.

Представени са и документи във връзка с Договор за извършване на строително-монтажни работи от 02.04.2020 г., сключен между АВТОМАГИСТРАЛИ ЕАД- възложител и С. 2020 ЕООД- изпълнител, с който е възложено СМР на обект на възложителя- „Вътрешно преустройство на помещения и ремонтни дейности на етаж 5 в офис сграда, находяща се на ул. Ц. Т.- С. № 59 в [населено място], на стойност 92599.63 лв. без ДДС, с включени и вложените материали, оборудване, разходи за труд, механизация, енергия, складиране, пренасяне на материали, строителни отпадъци и др., а именно: Количествено-стойностна сметка на обекта, в която са описани демонтажни дейности-сухо строителство, хидроизолация, канализация, водопровод и почистване на строителна площадка на обща стойност 92599.63 лв. и ДДС 18519,93 лв.; Фактура за СМР по договор от 02.04.2020 г. № 40/04.06.2020 г. на ст/ст 27779.89 лв. и ДДС- 5555.98 лв., с приложено платежно нареждане от 09.06.2020 г. за сумата 33335,87 лв. платена на С. 2020 ЕООД; Протокол 1/04.06.2020 г. за приемане на извършените дейности на обект с местонахождение ул. Цар Тодор-С., В. Т.; Фактура за СМР по договор от 02.04.2020 г. № 43/15.06.2020 г. на ст/ст 27779.89 лв. и ДДС- 5555.98 лв., с приложено платежно нареждане от 16.06.2020 г. за сумата 79303.02 лв. платена на С. 2020 ЕООД по ф-ри 43 и 45; Протокол 2/12.06.2020 г. за приемане на извършените дейности на обект с местонахождение ул. Цар Тодор-С., [населено място]; Фактура за СМР по договор от 02.04.2020 г. № 70/25.08.2020 г. на ст/ст 27779.89 лв. и ДДС- 5555.98 лв., с приложено платежно нареждане от 26.08.2020 г. за сумата 33335.87 лв. платена на С. 2020 ЕООД; Протокол 3/25.08.2020 г. за приемане на извършените дейности на обект с местонахождение ул. Цар Тодор-С., В. Т.; Застрахователна полица №1500-180-2020-00032/22.04.2020 г., издадена от АД „ОЗК Застраховане“ АД [населено място] с обект на застраховката Договор за извършване на строително-монтажни работи с предмет „Вътрешно преустройство на

помещения и ремонтни дейности на етаж 5 в офис сграда, находяща се на ул. Цар Тодор-С. № 59 в [населено място], със срок на застраховката 23.04.2020 г.- 23.06.2025 г., за сумата от 4629.98 лв.; Анекс от 08.06.2020 г. към Договор от 02.04.2020 г. за преустройство на етаж 5 в офис сграда, находяща се на ул. Цар Тодор-С. N 59 в [населено място], който се възлагат допълнителни видове СМР на този обект на стойност 8859.95 лв. без ДДС, с включени в цената вложените материали, оборудване, разходи за труд, механизация, енергия, складиране, пренасяне на материали, строителни отпадъци и др.; Към анекса е приложена количествено-стойностна сметка за демонтаж подова настилка, грундиране на стени, шпакловане на стени, боядисване с латекс и др.; Фактура за СМР по анекс към договор от 02.04.2020 г. № 72/27.08.2020 г. на ст/ст 8859.95 лв. и ДДС- 1771.95 лв., с приложено платежно нареждане от 27.08.2020 г. за сумата 10631.94 лв. платена на С. 2020 ЕООД; Протокол 1/27.08.2020 г. за приемане на извършените дейности на обект с местонахождение ул. Цар Тодор-С., В. Т.; Анекс от 10.06.2020 г. към Договор от 02.04.2020 г. за преустройство на етаж 5 в офис сграда, находяща се на ул. Цар Тодор-С. № 59 в [населено място], с който се възлагат допълнителни видове СМР на този обект на стойност 16627.21 лв. без ДДС, с включени в цената разходи за труд, транспорт, техника, инструменти; Към анекса е приложена количествено - стойностна сметка за демонтаж и монтаж на осветителни тела и ключове, вентилатори, контакти, бойлери, кабели, електромери, прекъсвачи, пожарогасители и др.; Фактура за СМР по анекс към договор от 02.04.2020 г. № 66/14.08.2020 г. на ст/ст 16627.21 лв. и ДДС - 3325.44 лв., с приложено платежно нареждане от 12.08.2020 г. за сумата 67329.33 лв. платена на С. 2020 ЕООД по фактури 62, 63 и 64; Протокол 1/13.08.2020 г. за приемане на извършените дейности на обект с местонахождение ул. Цар Тодор-С., В. Т.; Фактура №74/02.09.2020 г. с предмет на доставка „СМР по Договор от 02.04.2020 г. и Анекс от 01.09.2020 г. за обект ет. 7- ми в адм. сграда, находяща се на [улица] в С." на стойност 127 630.55 лв.; приспадна аванс 114917.88 лв., остатък за плащане 12712.67 лв. и ДДС 2542.53 лв.; Протокол за извършени и приети работи на обекта в С.: разрушаване на преградни стени, изкъртване на плочки, демонтаж на дограми, радиатори, шкафове, подови настилки, полагане замазки, изграждане на стени, шпакловки, латекс, монтаж на дограми, первази,, ламинати, окачени тавани, хидроизолации, ремонт на бани и тоалетни, ремонт на водопровод, бойлери, водомери, душ-кабини, почистване на строителна площадка, на обща ст/ст 127 630.55 лв. и ДДС - 25526.11 лв.; Рекапитулация, в която са приспаднати авансовите плащания и остатъка за плащане е 12 712.67 лв. и ДДС -

2542.53 лв.; Анекс от 01.09.2020 г. към Договор за извършване на СМР от 02.04.2020 г., с който се променят някои от количествата на извършеното СМР, с добавени позиции СМР, като общата ст/ст е променена от 127686,52 лв. на 127630,55 лв. без ДДС; Количествено-стойностна сметка към Анекса; Фактура №75/03.09.2020 г. с предмет на доставка „СМР по Договор от 02.04.2020 г. и Анекс от 01.09.2020 г. за обект ет. 5-ти в офис сграда, находяща се на [улица] във В. Т. на стойност 92595.85 лв.; приспадна аванс 83339,67 лв., остатък за плащане 9256,16 лв. и ДДС 1851,24 лв. Приложен е Протокол за извършени и приети работи на обекта във В. Т.: разрушаване на преградни стени, изкъртване на плочки, монтаж на дограми, радиатори, шкафове, подови настилки, полагане замазки, изграждане на стени, шпакловки, латекс, монтаж на дограми, первази, ламинати, окачени тавани, хидроизолации, ремонт на бани и тоалетни, ремонт на водопровод, бойлери, водомери, душ-кабина, почистване на строителна площадка, на обща ст/ст 92 595.85 лв. и ДДС - 18519,17 лв.; Рекапитулация, в която са приспаднати авансовите плащания и остатъка за плащане е 9256.18 лв. и ДДС - 1851.24 лв.; Платежно нареждане от 03.09.2020 г. за платени 26362,62 лв. на С. 2020 ЕООД по ф-ри 74 и 75; Извлечение на с/ка 401 Доставчици- партида С. 2020 ЕООД, видно от което осчетоводяването на стойността по двете фактури по сч. сметки съответно 207-17 /С./ и 207-18 /В.Т./; Анекс от 01.09.2020 г. към Договор за извършване на СМР от 02.04.2020 г., с който се променят някои от количествата на извършеното СМР, добавени са нови позиции СМР и общата ст/ст е променена от 92599,63 лв. на 92595,85 лв. без ДДС; Количествено-стойностна сметка към Анекса. С придружително писмо №П-29002920167684-ПРД-001-И/21.12.2020 г. са представени и Документ за собственост АКТ № 5927 от 09.09.1994 г., издаден от [община] за обект с местонахождение: [населено място], [улица], етаж 5; 290 кв. м. с предназначение: делова и административна дейност; Документ за собственост НА №136, том I, рег. номер 5743, дело №110/2013 г. за обект в [населено място], [улица]-ти № 215, етаж 7 /ТОЧКА Л на НА - 488.47 кв.м. застроена площ/ и Протокол № ТЗ- 38 от 22.05.2019 год. на Министъра на регионалното развитие и благоустройство за вземане на решение за преобразуване на Г. ЕАД чрез вливане в АВТОМАГИСТРАЛИ ЕАД; Извлечение от счетоводен амортизационен план /аналитичен/ на сметка Сгради за 2019 г.; Обяснение за какво се използва и от кого имота в [населено място].

Органите по приходите установили, че получените фактури във връзка с ремонта на офиса във В. Т. са осчетоводени по дебита на сч. с/ка 207-18 „Разходи по придобиване на ДМА". От приложения план- график за

изпълнение на СМР на офис сградата във В. Т. е видно, че ремонта е започнал на 18.05.2020 г. и приключил на 28.08.2020 г. Представени са и ф-ри за покупка на строителни материали от други доставчици /описани в РД/.

По отношение на доставчика „СТИВИ 2020“ ЕООД е констатирано, че е регистрирано по реда на ДОПК на 13.01.2020 г. и регистрирано по ЗДДС, считано от 30.01.2020 г. по избор, независимо от облагаемия оборот и дерегистрирано на 10.09.2020 г., при установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС.

При насрещни проверки на С. 2020 ЕООД не е осъществен контакт с представляващия или упълномощено лице на фирма С. 2020 ЕООД. Поради неоткриване на представляващия на „СТИВИ 2020“ ЕООД и невъзможност да се съберат документи и доказателства за извършените от дружеството услуги през 2020 г. на обекти на АВТОМАГИСТРАЛИ ЕАД, са разгледани и анализирани наличните данни по информационните масиви на НАП. При проверка в информационната система на НАП, е установено, че в дневниците за продажби на С. 2020 ЕООД за м.06.2020 г., м.08,2020г. и м.09.2020 г. са отразени фактурите, с получател АВТОМАГИСТРАЛИ ЕАД. Констатирано е, че през 2020 г. е имало назначени 17 общи работници по поддръжка на сгради на 4-часов работен ден, по периоди, както следва: от 16.04.2020 г. до 25.05.2020 г.- 9 работника; от 22.04.2020 г.- до 22.06.2020 г.- 2 работника; от 22.04.2020 г.- 21.07.2020 г. - 2 работника; от 16.04.2020 г.- 28.08.2020 г.- 4 работника. При тези данни относно кадровия потенциал на С. 2020 ЕООД, органите по приходите приели, че дружеството не разполага с достатъчно работници за изпълнение на СМР на обекти на територията на цялата страна. Прието е още, че ненамирането на фирма С. 2020 ЕООД на декларирания адрес, възпрепятства органите по приходи да съберат документи от нея за извършени доставки на СМР или евентуално получени такива от предходни доставчици.

При извършена служебна проверка е констатирано, че С. 2020 ЕООД не е подал годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2020 г., нито е представил за обявяване отчет в Търговския регистър.

За установяване на декларираните доставки на СМР услуги от предходни доставчици, са разгледани дневниците за покупки на С. 2020 ЕООД през периода 18.05.2020 - 31.08.2020 г. Установено е, че през този период са декларираните доставки само от две дружества- АФТЪР У. ЕООД и от Е. 7 ЕООД.

Приходните органи приели, че е налице разминаване между подписите в представените при ревизията доказателства и тези, в документите,

представени в търговския регистър от „Стиви 2020“ ЕООД. Формиран е извод, че „Стиви 2020“ ЕООД не е действителен доставчик на фактурираните услуги и са налице данни за участие в данъчна измама на получателя по доставките „Автомагистрали“ ЕАД.

Предвид това, на основание чл. 70, ал. 5 ЗДДС на ревизираното дружество е отказан данъчен кредит по посочените по-горе фактури, издадени от „Стиви 2020“ ЕООД.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА № Р-29002921002574-091-001/11.02.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], пред директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], който с Решение № 726/13.05.2022г. го е потвърдил, в оспорената част, предмет на настоящото производство.

По делото са приети като писмени доказателства, приложените към административната преписка документи.

При тази фактология, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5- годишния срок.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в рамките на законоустановените срокове. Спазена е установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл.120, ал.2 от ДОПК ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен. Видно от приложеното копие на процесния РА и РД, подписани с КЕП. Ответникът е представил заповедите, издадени във връзка с определянето на компетентния орган по възлагане на ревизията на жалбоподателя.

При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на

процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА № Р-29002921002574-091-001/ 11.02.2022 г., не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Относно материалната законосъобразност на акта:

Предмет на спора е РА, с който е отказаното право на приспадане на данъчен кредит по 13 фактури, издадени от доставчик „Стиви 2020“ ЕООД с предмет– СМР, в общ размер на 54 265.07 лева, за данъчни периоди м. 06, м. 08 и м. 09, по фактури, ведно със съответните лихви.

За да се признае на получателя по облагаема доставка материалното право на приспадане на данъчен кредит по чл.68 от ЗДДС следва да е изпълнено някое от условията, посочени в чл.71 от ЗДДС, като при изследване предпоставките за възникване правото на данъчен кредит, винаги трябва да се държи сметка за това налице ли е облагаема доставка по смисъла на чл.6, ал.1 или чл.9 от ЗДДС и след това да се проверява изпълнението на съответните предпоставки, регламентирани в нормата на чл.71 от ЗДДС. Т.е. законът не свързва задължението за начисляване на ДДС и правото на данъчен кредит единствено с издаването на данъчна фактура, а поставя изискването да е налице реално осъществена облагаема доставка. В този смисъл и според постоянната практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) по тълкуване на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги.

Юриспруденцията последователно е дефинирала материалноправните и формалните предпоставки за възникване на правото на приспадане. Към първата категория се отнася своенето на качествата данъчнозадължено лице от доставчика и от получателя и използването на получените стоки и услуги, за които се претендира правото на приспадане, за нуждите на сключени от получателя облагаеми сделки /така т. 28 от решението на Съда по дело С-277/14/. Формална предпоставка данъчнозадълженото лице да притежава фактура, в която трябва ясно да са посочени идентификационният номер за целите на ДДС, под който данъчнозадълженото лице е извършило доставката на стоките или услугите, пълното наименование и адресът на това лице, както и количеството и естеството на доставените стоки /вж. т. 29 от цитираното решение/.

Съгласно чл. 68, ал.2 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. Данъкът е изискуем, съгласно чл. 25, ал. 6 от ЗДДС, към момента на

възникване на данъчното събитие и като последица от тази изискуемост, данъкът следва да се начисли. При доставка на стоки данъчното събитие настъпва към момента на прехвърляне на правото на собственост, респективно правото на разпореждане с вещта като собственик по дефиницията на чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО/ фактическото предаване на стоката/, а при доставката на услуги– към момента на извършването им /чл. 25, ал. 2 от ЗДДС/.

Несъмнено получаването на стоките/услугите по облагаемите доставки и използването на стоките/услугите за независимата икономическа дейност на ДЗЛ са част от пораждащия правото на приспадане на данъчен кредит фактически състав /вж. чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС/ и като релевантни за съществуването на спорното правоотношение факти са предмет на доказване– чл. 153 ГПК. В тежест на данъчно задълженото лице е да установи, че е получател по действително осъществена доставка на стоки/услуги. След като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт.

От публичноправните задължение на доставчика в динамичния фактически състав по начисляването на данъка значимо за възникването на правото на приспадане на данъчен кредит на получателя на получателя е издаването на данъчния документ /чл. 86, ал. 1, т. 1 и чл. 71, т. 1; чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС/. Не са част от пораждащия правото на приспадане фактически състав фактите на изпълнението или неизпълнението, респ. точното или неточно изпълнение от доставчика на задължението му за декларира задължението си за корпоративен данък с ГДД по чл. 92 ЗКПО и съдържанието на декларацията /арг. и в т. 39 от решението на Съда по дело С-277/14/. С арг. от т. 3 на диспозитива на решението на Съда по дело С-18/13 е недопустимо обвързването на правото на приспадане с отчитането на прихода от услугата при доставчика. В този смисъл е Решение № 8817/06.07.2020г. по адм. дело №3513/2020г., Първо отделение. В Решението от 15 Септември 2016 г. по дело С-516/14 на СЕС /т. 41 и сл./ СЕС за пореден път припомня формалните предпоставки за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит, като сочи, че "от член 178, буква а) от Директива 2006/112 следва, че упражняването му зависи от притежаването на фактура, съставена в съответствие с член 226 от тази директива (вж. в този смисъл решения от 1 март 2012 г., К. О. Р. Т. Р. G., M. W. Nosiwicz, С-280/10, ЕУ:С:2012:107, т. 41 и от 22 октомври 2015 г., РПУН S., С-277/14). Подчертава, че принципът на неутралитет на ДДС налага да се допусне приспадането дори и при неизпълнението на някои от

формалните изисквания, стига да са изпълнени материалноправните предпоставки, но когато данъчната администрация безспорно разполага с цялата необходима й информация за да установи последните.

Няма спор по фактите, че ревизираното дружество притежава издадени първичните счетоводни документи фактури, отговарящи на изискванията на чл. 114, 115 и чл. 117 от ЗДДС и чл.78 и чл. 80 от ППЗДДС, в които данъкът е посочен на отделен ред, както и че процесните фактури са осчетоводени и отразени в подадените справки-декларации /СД/ по ЗДДС за ревизираните данъчни периоди. За ревизираните периоди в съответствие с изискванията на чл. 124, ал. 1 от ЗДДС, дружеството води редовно за всеки данъчен период задължителните регистри- "Дневник за покупките" и "Дневник за продажбите", които съдържат реквизитите, посочени в чл. 113 от ППЗДДС. През 2020 г. финансовите отчети на дружеството са изготвени в съответствие с Националните счетоводни стандарти. Одиторската заверка на годишния финансов отчет е извършена от специализирано одиторско предприятие "ЕКЗИСТРА" ООД. На основание чл. 40, ал. 1, т. 1, б. "в" от Закона за счетоводството /отм./, Годишният финансов отчет на дружеството за данъчната 2020 г. е обявен в Търговския регистър на Агенцията по вписванията.

По делото е установено, че страните, посочени в спорните фактури-доставчик и получател по процесните доставки са лица, регистрирани по ЗДДС към момента на възникване на данъчното събитие и към датата на издаване на процесните фактури. Фактурите са включени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди, доставчикът е начислил ДДС и размерът на данъка по фактурите е участвал при определяне на резултатите на доставчиците в справки- декларации по ДДС за тези данъчни периоди.

Установено е по категоричен начин от ангажираните по делото писмени доказателства наличието на изпълнени СМР в сгради, собственост на „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД, като изрично в решението на решаващия орган е посочено, че това не се оспорва.

В процесния казус спорът е концентриран върху субекта на доставката, а именно дали издателят на фактурите „Стиви 2020“ ЕООД или друго лице е осъществило фактурираните услуги и наличието на данни за участие в данъчна измама на дружеството- жалбоподател.

Следва да се има предвид, че доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност

на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело С-151/13 Le R. d`Or) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното – предмет, период, ползвани ресурси и направените във връзка с тях, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои лица.

В случая, за установяване на реалността на процесните доставки за ревизирания период са представени и приети по делото освен първичните счетоводни документи /фактури/ и множество доказателства, подробно описани по-горе- договори и анекси към тях, количествено-стойностни сметки с описани дейности, платежни нареждания, протоколи за приемане на извършените дейности, застрахователни полици и др. Следва да се има предвид, че тези писмени доказателства са приложени още в хода на ревизионното производство, поради което се изключва индицията за съставянето им за целите на настоящото съдебно оспорване.

От приложените доказателства документално може да се проследи процеса по реализирането на спорните доставки: на какво договорно основание се извършват; как се отчита процеса по строителството и заплащане на извършените СМР; каква работа е извършена и на коя дата е приета със съставен от страните протокол; ценообразуване, кога е фактурирана, кога и как е осчетоводена и заплатена съответната услуга. Относно доказателствата за извършеното плащане, съдът счита, че действително същите могат да бъдат само косвено доказателство за реалното изпълнение на доставката, но фактът, че има разплащане по доставка е индиция за нейната реалност.

Действително, съставяните между данъчните субекти документи, обективиращи развитието на отношенията помежду им, съставляват в по-голямата си част частни документи, но това не влече автоматично до дискредитирането им. Напротив, съдът намира за необосновани твърденията на приходните органи и на решаващия орган в издаденото от него решение, касателно ползването на документи с невярно съдържание, каквито се явявали фактурите, документиращи доставки не от фактическия доставчик, а от друго лице, квалифицирано в практиката на

СЕС като данъчна измама, поради което не могат да породят право на приспадане за техния получател. Като аргумент е изтъкнато, че нотариално заверените образци от подписи на едноличния собственик на капитала и представител на „СТИВИ 2020“ ЕООД не съвпадат с подписите, положени в частните документи- договорите, анексите, фактурите и др., на които „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД се позовава като доказателства за осъществени доставки от страна на „СТИВИ 2020“ ЕООД. В потвърждаващото РА решение изрично е посочено, че с РД/РА същите са оспорени изрично и недвусмислено, поради което, съгласно чл. 193, ал. 3 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, доказателствената тежест, когато се оспорва истинността на частен документ, който не носи подписа на страната, която го оспорва, за доказване истинността пада върху страната, която го е представила. Поддържа се, че в ревизионното производство и в настоящото производство по обжалване, „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД не е посочило или представило доказателства за истинността на документите, от които претендира да черпи правото си на данъчен кредит.

Частните документи- договорите, анексите, фактурите и др. не разполагат с обвързваща съда материална доказателствена сила. Те на основание чл. 180 ГПК притежават формална доказателствена сила- съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица.

Съгласно чл.193 ГПК заинтересованата страна може да оспори истинността на документ най- късно с отговора на съдопроизводственото действие, с което той е представен. Когато документът е представен в съдебно заседание, оспорването може да бъде направено най-късно до края на заседанието /ал.1/. Съдът постановява да се извърши проверка на истинността на документа, ако другата страна заяви, че желае да се ползва от него /ал.2/. Тежестта за доказване неистинността на документа пада върху страната, която го оспорва. Когато се оспорва истинността на частен документ, който не носи подписа на страната, която го оспорва, тежестта за доказване истинността пада върху страната, която го е представила /ал.3/.

Смисъла на производството по чл. 193-194 ГПК е една от страните да се противопостави на доказателствената сила на документ, който ползва другата страна, в случая оспорените документи нямат материална доказателствена сила, оспорените документи са частни. Подписаният частен документ се ползва с формална доказателствена сила съгласно чл. 180 от ГПК- съставлява доказателство, че обективираното в него изявление изхожда от лицето, подписало документа. Частният

свидетелстващ документ не доказва нито фактите, които са предмет на направеното изявление за знание, нито датата и мястото на съставянето на документа. Издателите на частния свидетелстващ документ, ако не са страни по делото, може да бъдат разпитани като свидетели за установяване на тези факти. За доказването им обаче не е необходимо свидетелите да възпроизведат съдържащите се в документа техни изявления.

Настоящият съдебен състав съобрази, че нито в хода на настоящото съдебно производство, в нито в хода на предходното, ответникът е оспорил подписите на частните документи, респ. не е открито производство по реда на чл. 193 от ГПК по оспорване автентичността им. При това положение, изложеното в решението на директора на ДОДОП, че с РД/РА същите са оспорени изрично и недвусмислено, позовавайки се на нормата на чл. 193 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, е лишено от каквато и да е процесуална стойност доколкото това не е сторено пред компетентния съд, в преклузивния срок визиран в чл.193, ал.1 ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК, поради което и се ползват с придадената им от закона формална доказателствена сила. В този смисъл като частни документи, подписани от лицата, които са ги издали, съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица – чл. 180 от ГПК. Априори, при липса на открито и проведено производство по чл.193 ГПК пред съд, документите се приемат за истински, т.е. изхождат от посоченото в тях за автор лице.

Същевременно, при липсата на нормативна уредба, която да изисква наличието на конкретен вид документи за доказване на относимите в тази връзка факти и обстоятелства, определящ за преценката дали една доставка е действително извършена е съвкупният анализ на всички събрани по делото доказателства. Всъщност, в унисон със спецификата на търговската дейност в преобладаващата си част документите са частни, чиято доказателствена сила /по аргумент от чл. 180 ГПК/ не обвързва съда да приеме съдържанието им за вярно, поради което следва да се ценят с оглед останалите относими доказателства, като се съобрази корелацията или противоречията в тях. В тази връзка следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 301 от ТЗ е приложима както спрямо търговските сделки, така и спрямо потвърждаването на тяхното изпълнение. ТЗ в случая изключва необходимостта издадените от името на търговеца частни документи да бъдат подписани от неговия законен представител или конкретно определено лице, поради което само при изрично противопоставяне на съответния търговец би било релевантно оспорването на тяхната автентичност и за органа по приходите би бил

налице правен интерес от предприетото процесуално действие. Освен това, както бе посочено по-горе оспорването на частни документи е допустимо само и единствено по отношение на тяхната автентичност, а не и по отношение на верността на съдържанието им. Но когато липсват твърдения, за авторството на оспорения документ, т.е. кой фактически е правният субект, от когото този документ изхожда, то и оспорването е бланкетно няма предмет за проверка. Предвид това настоящият състав формира правните си изводи по съществуването на спора, като ги цени в съвкупност с останалия доказателствен материал по делото и същите не следва да бъдат изключвани.

Необоснован е и извода на решаващия орган, че „...не е налице противоречие в констатациите на ревизионния акт досежно наличие на абсолютна симулация. Липсата на доставка се установява в отношенията между издателя и получателя на фактурата. Органите по приходите са събрали доказателства, че „СТИВИ 2020“ ЕООД, посочен във фактурите като доставчик, не е осъществил същите на „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД като получател, като не се твърди, че документираната доставка прикрива друга такава между същите страни, а че е създадено привидно основание за ползване на данъчен кредит“.

За да приеме това, състава на съда съобрази, че в разпоредбите на чл.26 ЗЗД са регламентирани основанията, при които една сделка може да бъде квалифицирана за недействителна, като едно от основанията за нищожност на сключения договор е неговата привидност. При симулативните сделки има съзнавано несъответствие между воля и изявление, тъй като страните изначално не желаят да настъпят правните им последици. Привидните сделки се сключват, за да остане скрито за третите лица обстоятелството, кой е действителния титуляр на едно право, т.е. при привидните сделки е налице несъответствие между действителното и привидното положение. При привидните сделки винаги са налице две волеизявления – външно, което става достояние на третите лица и друго, с което се заявява, че страните не желаят да настъпи правното действие на сделката. От гледна точка на ЗДДС, при сделки сключени в условията на абсолютна симулация, на практика доставка изобщо няма, а в случая и в потвърждаващото РА решение изрично е посочено „без да се оспорва наличието на изпълнени СМР в сгради, собственост на „АВТОМАГИСТРАЛИ“ ЕАД, е че не е установено именно посочения като доставчик „СТИВИ 2020“ ЕООД да ги е извършил“. Привидност е възможна и при хипотези на т.н. относителна симулация, при която страните сключват две сделки – прикрита и привидна, като са манифестирали външно само привидната сделка, а в

същото време са искали и са целели последиците на прикритата сделка. Следва да се посочи, че както при абсолютната, така и при относителната симулация, привидните сделки са всякога нищожни. За разлика обаче, от абсолютната симулация, при относителната симулация се прилагат правилата на прикритата сделка, стига да са налице условията за нейната действителност.

В случая е налице редовност на воденото счетоводство на търговеца и с оглед извършените осчетоводявания във връзка с процесните фактури, следва да се приеме, че представените писмени доказателства имат за достоверна дата тази, посочена в тях, доколкото въз основа на тях има извършени счетоводни записвания в книгите на търговеца. Освен това, както бе посочено по-горе автентичността и верността на всички писмени доказателства приети по делото не е оспорена от ответната страна и съответно не е опровергана, поради което същите следва да бъдат ценени като доказателства за установяване на твърденията на жалбоподателя, а те в съвкупност с всички останали писмени доказателства по делото установяват реалността на доставките.

Предвид ангажираните по делото доказателства, не може да се приеме, че в случая услугите не са извършени от сочения във фактурите доставчик. Изпълнението от друго на фактурирана от доставчика услуга, е основание да се откаже упражненото по фактурата право на приспадане, ако това обстоятелство сочи на наличието на данъчна измама и въз основа на предоставени от органите по приходите обективни данни се установява, че ДЗЛ е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама /така т. 1 от диспозитива на решението на Съда по дело С-18/13/. При липсата на съмнения относно осъществяването на доставките на услуги и отсъствието на данни за сделките като част от данъчна измама, отказът да се признае правото на приспадане, упражнено по тези доставки, е неправилен.

Съдът счита, че от събраните по делото доказателства не може да се установят обективни данни за недобросъвестност на ревизираното лице по отношение на доставката. Следва да са налице доказателства за това, че данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от прекия му доставчик, поради което твърдението на органа в тази насока се явява голословно. В решението си от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 г., СЕС е приел, че чл. 167, чл. 168, буква а), чл. 178, буква а) и чл. 273 от Директива 2006/112 на СЕС по т. 65 , че „... като налага на ДЗЛ изброените в т. 61 изисквания, при

чието неизпълнение може да бъде отказано право на приспадане-данъчната администрация прехвърля, собствените си контролни задължения върху данъчнозадължено лице „ Това задължение на органа по приходите се извежда и от т. 52 от решението в която е посочено, че „... право на приспадане може да бъде отказано само ако се установи, въз основа на обективни данни, че съответното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки“. В същата насока са и мотивите на СЕС, съдържащи се в т.46 - 53 от решението му по дело С-342/11, според които когато "...доставката не е извършена между посочените във фактурите страни, проверката дали самият издател на фактурата е осъществил въпросната сделка е предпоставена от наличието на конкретни улики за наличието на измама, предоставени от данъчния орган..." /т. 53/. Такава установеност не е налице в процесния случай, което е в доказателствена тежест на приходните органи предвид обстоятелството, че отказът от право на приспадане е изключение от основния принцип, какъвто се явява това право. В контекста на цитираната практика на СЕС, от значение е и поведението на ревизираното лице, което в случая с факта на заплащане на доставките, на начисляване и деклариране на ДДС по тях, на влагане и използване на предмета на фактурите в независимата си икономическа дейност, обстоятелства, които се установяват още от доказателствата, събрани в хода на ревизията, и не са спорни между страните в процеса, не само не доказва данъчна измама, но и не създава и индиции за това.

Във връзка с тезата на приходните органи, че „СТИВИ 2020“ ЕООД, като доставчик във фактурите обективно не би могло да осъществи фактурираните доставки, съдът намира за нужно да подчертае, че липсата на доказателства за кадрова обезпеченост на доставчика, предвид Решение на СЕС от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 г. (M. kft и P. D.), при липса на данни, че ДЗЛ е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки, не следва да бъдат основание за отказ на правото на данъчен кредит за получателя по доставката. В този смисъл е и съдебната практика на СЕС– решение по дело С-324/11 (G. T.), решение С-18/13 ("М. П."), съгласно която липсата на материално-техническа и кадрова обезпеченост на доставчика не може да рефлектира върху правото на данъчен кредит за получателя по доставките, освен ако приходната администрация или съда не установят, че е налице данъчна

измама с участието и/или със знанието на получателя по доставките, което в случая не се установи. Дори да се възприеме тезата на приходните органи, че не са ангажирани доказателства относно разполагаемост с достатъчна численост строителни работници, то това не би могло да рефлектира пряко върху правната сфера на инвеститора, а би могло да се отрази на правото на признаване на данъчен кредит на строителя по така издадените фактури от доставчиците, подробно описани. В този ред на изложение, следва да се има предвид, че нередности при прекия или предходен доставчик, свързани с неподаване на данни или ненамирането му не могат да бъдат тълкувани във вреда на жалбоподателя. В своята практика ВАС многократно е подчертавал, че приложимите разпоредби на действащия ЗДДС ограничават изискуемата проверка за реалност на спорната стопанска операция единствено до пряката доставка. Действителното извършване на предходните доставки по веригата са ирелевантни за възникването на упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит.

Предвид горното, настоящият състав намира, че незаконосъобразно е отказано право на данъчен кредит на жалбоподателя по спорните фактури.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният РА в оспорената в настоящото производство част е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен в частта на установените задължения по ЗДДС в общ размер на 54 265.07 лева, в резултат на отказан данъчен кредит за данъчни периоди м. 06, м. 08 и м. 09, по фактури, издадени от „Стиви 2020“ ЕООД, ведно със съответните лихви.

Предвид изхода на спора и разпоредбата на чл.161, ал.1 от ДОПК, искането на жалбоподателя за присъждане на юрисконсултско възнаграждение при предходното разглеждане на делото от първоинстанционния съд и за производството пред Върховния административен съд е основателно. Съобразявайки и приетото в Решение № 12529/20.11.2024 г., по адм.д. № 5601/2024 г. на Върховния административен съд, във връзка с Решение на СЕС по дело С-438/22, при отчитане обема на осъщественото по делото процесуално представителство и правната сложност на спора, настоящият състав приема, че ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя юрисконсултско възнаграждение в общ размер на 3 000 лв., както и претендираната пред касационната инстанция заплатена държавна такса /съобразно отменената част с решението на ВАС/ в размер на 501.82 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен

съд София - град, Трето отделение, 73 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Автомагистрали“ ЕАД,ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление- [населено място], р-н „В.“, [улица], ет.4, Ревизионен акт № Р-29002921002574-091-001/ 11.02.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], потвърден с Решение № 726/13.05.2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП”– [населено място], в частта на установените задължения по ЗДДС в общ размер на 54 265.07 лева, в резултат на отказан данъчен кредит за данъчни периоди м. 06, м. 08 и м. 09, по фактури, издадени от „Стиви 2020“ ЕООД, ведно със съответните лихви.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „Автомагистрали“ ЕАД,ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление- [населено място], р-н „В.“, [улица], ет.4 разноси по делото в размер на 3 501.82 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14– дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: